

La tramesa i el tràmit

Malgrat que tenen un origen comú —és a dir, que es tracta, en realitat, de dues formes resultants d'una evolució diferent del mateix mot— els verbs *trametre* i *transmetre* només són parcialment sinònims; dit altrament, només són intercanviables en alguns casos. A aquests dos verbs correspon una forma única del castellà, «transmitir», més acostada, com es veu, a la del segon, raó per la qual alguns semblen rebutjar-la i recorren en tots els casos a la primera, *trametre*, com si fos l'única admissible.

El verb *trametre* equival a *enviar*. Observem, doncs, que en català, per a expressar aquesta acció disposem de dos verbs diferents, talment com el castellà que, a més de «enviar» pot recórrer també en aquest cas a «mandar». *Transmetre*, en canvi, té un camp de significació molt més ampli, car a més de poder-se usar en alguns casos, com hem dit, amb el mateix valor que *trametre* —*transmetre* o *trametre una carta*, *un telegrama*, *una ordre*— significa «difondre», «transferir», «deixar passar a través seu», «passar per transmissió». Diem, doncs, *Transmetre una notícia*, *Transmetre els poders a una altra persona*, *Transmetre una impressió o una sensació*, *Transmetre un costum*, etc., casos en què no escauria de fer servir, tal com algú encara fa, el verb *trametre*. Notem que de *trametre* hem obtingut el substantiu *tramesa*, que és la forma femenina del seu participi passat

—com *represa*, *comesa*, *entesa*, *encesa*, *remesa*, etc.—, que hom sol preferir al derivat de *enviar*, que és *enviament*. I que el substantiu que designa l'acció de *transmetre* té una formació molt diferent, *transmissió*; *tramesa* no pot ésser usat sinó amb les funcions pròpies i específiques d'un participi.

Però no és únicament *transmetre* que alguns semblen rebutjar a causa de l'existència de *trametre* sinó també, tal com hem pogut observar, un verb molt diferent: *tramitar*. En aquesta vall de tràmits en què ens ha tocat de viure el verb *tramitar* ha esdevingut ben usual però, tanmateix, en lloc d'alguna de les seves formes veiem que algú recorre a les del verb *trametre*, per confusió entre els dos verbs o potser amb la preocupació d'evitar una conjugació incorrecta. Efectivament, un verb del segon grup com *trametre* (o com *transmetre*) és sovint usat, en els temps anomenats futur i condicional, amb les formes incorrectes «tramitiré», «tramitirem», «tramitiria», etc. (o «transmitiré», «transmitirem...») en lloc de *trametré*, *trametrem*, *trametriria*, etc. Però cal no confondre aquestes formes incorrectes que cal evitar, com «tramitiré» o «tramitirem», amb les formes *tramitaré* i *tramitarem* que són les normals i correctes del verb *tramitar*, que pertany al primer grup o conjugació.